

[Bernhard Baunsgaard]

noget andet. Jeg tror, at det såmænd ville være meget nemmere at sige, at et aktieselskabs udbytte beskattes med 37 pct., og så opkræver vi 40 pct. ekstra af det udbytte, der udbetales til aktionærerne, og dermed færdig. Jeg tror såmænd, at det ville ramme lige så godt, og så var der ikke alle disse indviklede ting.

På et eller andet tidspunkt må vi vel sætte os som hovedmål i skattelovgivningen, at den skal være sådan, at man kan finde ud af den. Ellers kan vi vel få afskaffet arbejdsløsheden efterhånden ved at gøre det så indviklet, at der skal endnu flere folk til at beskæftige sig med skattelovgivningen, men det kan vist ikke være noget mål i sig selv.

Jeg håber også, at skatteministeren alvorligt vil overveje, om det var det rigtige, vi fik gjort, dengang vi gik til angreb mod dobbeltbeskatningen. Jeg er blevet overbevist om, at det ikke var det rigtige.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal da give den sidste ærede taler fra forligspartierne ret i, at dette forslag ikke er særlig heldigt. Det eneste rigtige ville selvfølgelig være at ophæve udligningsskatten, men skatteministeren har på dette område været særdeles stædig og ikke villet tage konsekvensen af det logiske i at ophæve den. Det er jo ikke mange millioner kroner, det drejer sig om, men det ville man i hvert fald ikke gennemføre. Vi må fra vores side erkende, at det, man foreslår her, dog er en liden lempelse for visse og har visse nationaløkonomiske fordele. Derfor ønsker vi at stemme for lovforslaget, selv om det er kinesisk.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Først til de generelle bemærkninger. Jeg er da ikke uenig i det synspunkt, som er fremhævet af en række ordførere, at vi her opererer med en række meget komplicerede ordninger. Når vi gør det, så er det, fordi der hidtil har været endnu større ulemper ved at praktisere de meget enkle ordninger, herunder også den ordning, som hr. Bernhard Baunsgaard just rystede ud af ærmet, at man altså fastholdt selskabsskatteprocenten på de 37 og så i stedet for at beskatte hos modtageren yderligere definitivt beskattede med 40 pct., som så blev opkrævet hos selskabet.

I farten kan jeg komme i tanke om to problemer i den forbindelse. Det ene er, at mange mennesker vil være glade for alene definitivt at blive beskattet med 40 pct. og ikke mere end 40 pct. Det andet er, at modtageren af udbyttet ikke behøver at være skattepligtig, det kan være en såkaldt skattefri institution, og så får vi altså problemet med at kompensere, hvis modtageren i øvrigt er skattefri på en lang række andre områder.

Det kan godt være, der er flere argumenter, for jo mere man tænker over det, jo flere argumenter dukker frem, men det skal sådan set ikke ødelægge det, der er hensigten hos hr. Bernhard Baunsgaard, nemlig en ivrig vilje til at forenkle et system, som er meget kompliceret, men hvor komplikationsgraden er en begrundelse for at skabe den størst mulige retfærdighed, som måske var vanskelig at etablere, hvis man forenklede systemet.

Det er jo rigtigt, som det er blevet nævnt, at det er en af de sidste frynser af vores loyalt opfyldte augustforlig II. Derfor kan man glæde sig over tilslutningen fra forligspartierne og den øvrige tilslutning, der har været, som jo borger for, at vi på trods af komplikationsgraden forhåbentlig hurtigt kan gennemføre forslaget.

Hr. Ellemann-Jensen stillede et enkelt mere specifikt spørgsmål vedrørende et enkelt punkt i bemærkningerne. Hr. Ellemann-Jensen fremhæver bemærkningerne til § 1, nr. 4 og 6, hvor der er en generel bemærkning om en øverste grænse på 37 pct. for, hvilket fradrag der kan foretages af betalte skatter i udlandet. Hr. Ellemann-Jensen siger, at hvis dette også gælder udbytter fra udenlandske datterselskaber, hvorpå der er opnået datterselskabslempelse, så vil der kunne ske en urimeligt hård beskatning, hvis der udloddes mere end 63 pct. af udbyttet fra det udenlandske datterselskab. Hr. Ellemann-Jensen går så ud fra, at det ikke er hensigten, og at der blot skulle være tale om en uklar formulering, hvorefter han beder mig bekræfte, at jeg ikke har ønsket at lægge sådanne hindringer i vejen for udlodning af udbytte fra udenlandske datterselskaber.

Jeg kan sige, at det har jeg ikke. Uanset om der i udlandet er svaret en højere skat end 37 pct. og selskabets udlodningsmuligheder således er nedsat hermed, vælger vi alligevel af praktiske grunde kun at debitere 37 pct. i stedet for den højere procent, således